

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/89/2013
Identifikačné číslo spisu:	3013200143
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200143.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavaleca PhD. a z členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Ľubice Filovej, v právnej veci navrhovateľa: C. E., bytom U., Z. XX/XX, právne zast. JUDr. Jánom Vaškom, advokátom so sídlom: Prievidza, Podjavorinskej č. 3, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30. novembra 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd/56/2013-25 zo dňa 20. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. septembra 2013, č. k. 12Sd/56/2013-25, p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 20. septembra 2013, č. k. 12Sd/56/2013-25 potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 30. novembra 2012, ktorým odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa posudkového záveru posudkového lekára je u navrhovateľa naďalej vo výške 60 %, z ktorého dôvodu mu patrí invalidný dôchodok v nezmenenej sume, nakoľko skutočností rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku a jeho sumu sa tým nezmenili. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza z 29. októbra 2012, 6. februára 2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Trenčíne zo dňa 20. februára 2013, pretože títo dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ spĺňa naďalej podmienky invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60%. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Rozsudok krajského súdu žiadal zmeniť, napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Zdôraznil, že lekárska správa Univerzitnej nemocnice Martin, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie vypracovaná po jeho hospitalizácii v júli 2012, je absolútne nesporným a nespochybniteľným dôkazom, v ktorom sa priamo uvádza, že nie je

schopný sústavného zamestnania, konštatuje evidentnú progresiu nálezu na lokomočnom aparáte a je mu doporučené požiadať o zvýšenie invalidného dôchodku. Vytkol, že odporkyňa túto správu absolútne neberie do úvahy pri hodnotení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Považoval za nesporné, že sa s touto správou odporkyňa ani prvostupňový súd nevysporiadali žiadnym spôsobom.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní za opodstatnené nepovažuje. Na vecnej správnosti preskúvaného rozhodnutia trvá a navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.02.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, ktorou sa domáhal uznania viac ako 60%-nej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Pre posúdenie zákonnosti uvedeného rozhodnutia odporkyne musel súd zistiť, či sa zmenili skutočnosti rozhodujúce pre nárok na výplatu dávky a jej sumu, a teda či v danom prípade došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa oproti miere, uvedenej v predchádzajúcich posudkoch.

Pre posúdenie nároku na zvýšenie invalidného dôchodku je podstatnou otázkou vplyv dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Odvolací súd sa podrobne oboznámil s kompletným spisovým materiálom (vrátane posudkového a dávkového spisu odporkyne) a zistil, že prepúšťacia správa z Univerzitnej nemocnice Martin, Kliniky pracovného lekárstva a toxikológie zo dňa 25.07.2012, na ktorú navrhovateľ poukazuje, bola súčasťou posudkového spisu a posudkový lekár pobočky v Prievidzi ju vyhodnotil v rámci Odborného posudku o invalidite zo dňa 29. októbra 2012. Následne v dôsledku podania opravného prostriedku, vyhotovil posudkový lekár ústredia dňa 20. februára 2013 posudok, kde vo vzťahu k uvedenej prepúšťacej správe konštatoval, že z medicínskeho hľadiska sa jedná o postihnutie lokomočného aparátu a hoci pri hospitalizácii na klinike pracovného lekárstva je zapísaná progresia ochorení, choroba z povolania zistená nebola, pričom v celom diagnostickom zozname progresia ochorení konkrétne vyznačená nie je a väčšinou sa jedná o ľahké funkčné postihy. Rovnaký nález zistil aj pri vlastnom vyšetrení. Preto za najdôležitejšie považoval útlak periférnych nervov v oblasti LS chrbtice, ktorý nebolo potrebné operovať, nie je sprevádzané parézami ani poruchou kontinencie moču a stolice. Doporučované nové posúdenie /na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazoval/ v Sociálnej poisťovni teda bolo vykonané, avšak so záverom bez vplyvu na zmenu miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť a teda aj bez potreby zmeny kontrolného posudku zo dňa 29.10.2012. Tvrdenie navrhovateľa, že uvedená prepúšťacia správa absolútne nebola odporkyňou braná do úvahy sa preto nepreukázalo.

Námietku navrhovateľa, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, pretože v ňom nie je uvedené, prečo mu nebola priznaná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyššia podľa Prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., napr. kapitoly XV, pol. 5 písm. c), resp. prečo nie je za najzávažnejšie ochorenie považované psychiatrické ochorenie, ani odvolací súd za dôvodnú nepovažoval, keďže posudkový lekár ústredia v posudku zo dňa 20. februára 2013 výslovne uviedol, že požadované

posúdenie v položke XV, E, 5c. akceptovať nemožno, nakoľko sa u navrhovateľa nejedná o stuhnutie viacerých oblastí chrbtice a tiež sa nejedná ani o skoliózu.

Presvedčenie navrhovateľa, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie malo správne byť označené psychiatrické ochorenie (posttraumatická stresová porucha a pridružená panická porucha) podľa kapitoly XV, odd. E, položky 5 písm. c) zák. o sociálnom poistení aj odvolací súd vyhodnotil ako irelevantné s poukazom na posudok zo dňa 20. februára 2013, v ktorom posudkový lekár ústredia toto ochorenie posúdil tak, že psychické ťažkosti na podklade zrejme encefalopatie, sú zaradené medzi neurotické ochorenia, keď dátum poslednej kontroly bol 17.05.2012, pričom sa nejedná o najťažší stupeň v položke V, 4.b. a stredný stupeň má najvyššiu mieru poklesu 20%. Subjektívne ťažkosti, ktoré navrhovateľ pociťuje sú podľa neho vysvetlené dokázanými diagnózami, keď k zdravotnému diskomfortu u navrhovateľa prispieva zvýšené subjektívne prežívanie.

Odvolací súd preto (degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s trvalým postihnutím funkcie a často recidivujúcimi, dlhotrvajúcimi prejavmi dráždenia nervov a svalov, s ťažkou poruchou statiky a dynamiky chrbtice, s výraznou poruchou svalového korzetu), stanovené ako rozhodujúce zdravotné postihnutie považoval za zdravotné postihnutie, ktoré u navrhovateľa je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a posudkovými lekármi stanovenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hornej hranici zákonného rozpätia považoval za preukázanú, vrátane priznaného navýšenia podľa § 71 ods. 8 zákona o maximálne možných 10 %. Rovnako ako krajský súd aj odvolací súd predložené posudky posudkových lekárov považoval za dostatočne a presvedčivo odôvodnené jednak vo vzťahu k navrhovateľom požadovanému zvýšeniu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a jednak vo vzťahu k ochoreniam, ktoré za rozhodujúce označoval navrhovateľ. V tomto kontexte odvolací súd poznamenáva, že konštatovanie progresie nálezů na lokomočnom aparáte v prepúšťacej správy Kliniky pracovného lekárstva zo dňa 25.07.2012, keď posledná kontrolná hospitalizácia na klinike bola v auguste 2010, a ani doporučenie na opätovné prejednanie posudkovou komisiou, nárok navrhovateľa na zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť automaticky nezakladá. Toto posúdenie je predmetom lekárskej posudkovej činnosti pri výkone sociálneho poistenia, ktoré je v oblasti dôchodkového poistenia zákonom zverené posudkovým lekárom pobočky a ústredia. Odvolací súd preto na námietku navrhovateľa, že jeho zdravotný stav bol posudkovými lekármi ako zamestnancami odporkyne hodnotený neobjektívne, neprihliadol.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na niektoré rozhodnutia tunajšieho súdu označené konkrétnymi spisovými značkami, zaoberajúce sa otázkou preskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne objektívnym zisťovaním skutkového stavu zo strany súdu a ktoré sú podľa jeho názoru aplikovateľné aj na jeho prípad, pričom nespresnil ani bližšie nešpecifikoval k akému prípadnému pochybeniu zo strany súdu alebo odporkyne v tomto smere podľa jeho názoru došlo /odhliadnuc od tých námietok, ktoré v odvolaní upresnil /, odvolací súd poznamenáva, že nezistil pochybenia, ktoré by odôvodňovali iný, než vo výroku rozhodnutia uvedený právny záver. Tunajšiemu súdu sa tiež nejavilo ako potrebné, či nevyhnuté ustanoviť v danej veci pre účely predmetného konania znalca, či špecialistu (ako v odvolaní namietal navrhovateľ) za účelom posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa, pretože tie rozpory, ktoré pri posúdení zdravotného stavu navrhovateľa vyvstali, boli v súlade so zákonom odbornou posudkovou činnosťou odstránené objektívne a spôsobom vylučujúcim ďalšie pochybnosti.

Vzhľadom na uvedené sa aj odvolací súd stotožnil so závermi posudkových lekárov, pretože dostatočne podrobne a konzistentne vysvetlili, prečo z novodoložených lekárskeho vyšetrení nevyplýva taká zmena zdravotného stavu, ktorá by u navrhovateľa odôvodňovala zmenu doterajšieho posúdenia.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.